

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci

žalobce: **Ing. X. Y., Ph.D.**
bytem Z

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
sídlem Pplk. Sochora 727/27, 170 00 Praha 7

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Žaloba se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 26. 3. 2024 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného podle čl. 78 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), uváděného dále jen jako „GDPR“.
2. V žalobě tvrdí, že dne 21. 8. 2020 podal k žalovanému stížnost pro podezření z porušení právních předpisů na ochranu osobních údajů („dále jen stížnost“) společností Československá obchodní banka, a. s., se sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha 5 (dále jen „ČSOB“). Žalovaný dle žalobce o jeho stížnosti dosud nerozhodl. Žalovaný dle žalobce učinil poslední úkon v řízení dne 11. 4. 2023, č. j. UOOU-03613/20-47. Tehdy žalovaný žalobce informoval, že dne 24. 3. 2023 byla ukončena kontrola společnosti ČSOB, sdělil mu zjištění porušení a informaci, že na základě výsledků kontroly zahájí řízení o přestupku. Od té doby je žalovaný dle žalobce nečinný, žalovaný dosud nevydal žádné rozhodnutí podléhající soudnímu přezkumu.
3. Městský soud prvním výrokem tohoto usnesení rozhodl o pokračování v řízení, které soud dříve přerušil s ohledem na řízení o kasační stížnosti proti usnesení o odmítnutí žaloby, vedené se shodnými účastníky ve skutkově i právně obdobné věci pod sp. zn. 1 As 71/2024 u Nejvyššího správního soudu. Dne 16. 9. 2024 Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl rozsudkem č. j. 1 As 71/2024-53.
4. Městský soud se dále zabýval otázkou přípustnosti podané žaloby a s ohledem na závěry vyslovené ve shora zmiňovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu shledal, že nejsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby soud mohl žalobu věcně projednat, a to z důvodu její opožděnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

5. Podle čl. 77 odst. 1 GDPR, aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné prostředky správní nebo soudní ochrany, má každý subjekt údajů právo podat stížnost u některého dozorového úřadu, zejména v členském státě svého obvyklého bydliště, místa výkonu zaměstnání nebo místa, kde došlo k údajnému porušení, pokud se subjekt údajů domnívá, že zpracováním jeho osobních údajů je porušeno toto nařízení.
6. Podle čl. 77 odst. 2 GDPR dozorový úřad, kterému byla stížnost podána, informuje stěžovatele o pokroku v řešení stížnosti a o jeho výsledku, jakož i o možnosti soudní ochrany podle článku 78.
7. Podle čl. 78 odst. 1 GDPR, aniž je dotčena jakákoli jiná správní či mimosoudní ochrana, má každá fyzická nebo právnická osoba právo na účinnou soudní ochranu proti právně závaznému rozhodnutí dozorového úřadu, které se jí týká.
8. Podle čl. 78 odst. 2 GDPR, aniž je dotčena jakákoli jiná správní či mimosoudní ochrana, má každý subjekt údajů právo na účinnou soudní ochranu, pokud se dozorový úřad, který je příslušný podle článků 55 a 56, stížností nezabývá nebo pokud neinformuje subjekt údajů do tří měsíců o pokroku v řešení stížnosti podané podle článku 77 či o jeho výsledku.
9. Podle 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ.
10. Podle § 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) žalobu (na ochranu proti nečinnosti) lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.
11. Podle § 80 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty nelze prominout.
12. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.
13. Žalobce dle vlastních žalobních tvrzení a dle jím připojených podkladů napadá nečinnost žalovaného při vyřizování jeho stížnosti podané dne 21. 8. 2020 podle čl. 77 odst. 1 GDPR. Dovolává se přitom práva na účinnou soudní ochranu zakotveného v čl. 78 odst. 2 GDPR.
14. Jak uvedl SDEU v rozsudku ze dne 7. 12. 2023 ve spojených věcech C-26/22 a C-64/22 UF a AB proti Spolkové zemi Hesensko, podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 78 odst. 1 GDPR musí být vykládán v tom smyslu, že soudní přezkum rozhodnutí o stížnosti, které vydal dozorový úřad, se omezuje na otázku, zda se tento úřad stížností zabýval, zda řádně prošetřil předmět stížnosti a zda stěžovatele informoval o závěru šetření, nebo zda toto rozhodnutí podléhá plnému soudnímu přezkumu, který zahrnuje pravomoc soudu, jemuž byla věc předložena k rozhodnutí, uložit dozorovému úřadu povinnost přijmout konkrétní opatření. V projednávaném případě jsou rozhodnutí přijatá HBDI (poznámka soudu: jedná se o příslušný německý dozorový úřad) právně závaznými rozhodnutími ve smyslu čl. 78 odst. 1. Po přezkoumání opodstatněnosti stížností, které k němu byly podány, tento úřad totiž konstatoval, že zpracování osobních údajů, které žalobci v původních řízeních napadli, bylo podle GDPR zákonné. Právně závaznou povahu těchto rozhodnutí navíc

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

potvrzuje bod 143 odůvodnění tohoto nařízení, podle něhož odmítnutí či zamítnutí stížnosti dozorovým úřadem představuje rozhodnutí, které vůči stěžovateli zakládá právní účinky. Soudní dvůr tak již rozhodl, že z čl. 78 odst. 1 GDPR ve spojení s bodem 143 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že soudy, k nimž je podána žaloba proti rozhodnutí dozorového úřadu, by měly vykonávat soudní pravomoc v plném rozsahu, která by měla zahrnovat pravomoc řešit všechny skutkové a právní otázky, které jsou pro jimi projednávány spor relevantní (rozsudek ze dne 12. ledna 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 41). Článek 78 odst. 1 GDPR proto nelze vykládat v tom smyslu, že se soudní přezkum rozhodnutí dozorového úřadu o stížnosti omezuje na otázku, zda se tento úřad stížností zabýval, zda řádně prošetřil předmět stížnosti, a zda stěžovatele informoval o závěru šetření. Naopak, aby byla soudní ochrana „účinná“, jak vyžaduje toto ustanovení, musí být takové rozhodnutí podrobeno soudnímu přezkumu v plné jurisdikci.

15. V témže rozsudku SDEU konstatoval, že za účelem vyřizování podaných stížností přiznává čl. 58 odst. 1 GDPR každému dozorovému úřadu významné vyšetřovací pravomoci. Pokud takovýto orgán na základě svého šetření zjistí porušení ustanovení tohoto nařízení, je povinen přijmout vhodná opatření k nápravě zjištěného nedostatku. Pro tyto účely jsou v čl. 58 odst. 2 uvedeného nařízení vyjmenovány různé nápravné pravomoci, které dozorový úřad má. Z toho vyplývá, jak uvedl generální advokát v bodě 42 svého stanoviska, že řízení o stížnosti, které není podobné řízení o petici, je koncipováno jako mechanismus schopný účinně chránit práva a zájmy subjektů údajů. Vzhledem k rozsáhlým pravomocem, kterými dozorový úřad podle GDPR disponuje, by přitom nebyl splněn požadavek účinné soudní ochrany, pokud by rozhodnutí týkající se výkonu vyšetřovací pravomoci takového dozorového úřadu nebo přijetí nápravných opatření podléhala pouze omezenému soudnímu přezkumu. Totéž platí pro rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, protože čl. 78 odst. 1 GDPR nerozlišuje podle povahy rozhodnutí přijatého dozorovým úřadem. Pokud by přitom čl. 78 odst. 1 uvedeného nařízení měl být vykládán v tom smyslu, že soudní přezkum, který má být proveden, se omezuje na ověření toho, zda se dozorový úřad stížností zabýval, zda řádně prošetřil předmět stížnosti a zda stěžovatele informoval o závěru šetření, bylo by dosažení cílů a sledování účelu tohoto nutně ohroženo. Článek 78 odst. 1 GDPR musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodnutí o stížnosti vydané dozorovým úřadem podléhá soudnímu přezkumu v plné jurisdikci. (Zvýraznění textu podtržením přidáno).
16. Z výše citovaného rozsudku SDEU jednoznačně plyne, že dozorový úřad, kterým je v České republice žalovaný, je povinen o stížnosti podané subjektem údajů podle čl. 77 odst. 1 GDPR vydat rozhodnutí, které vůči stěžovateli zakládá právní účinky bez ohledu na to, zda půjde o rozhodnutí o odmítnutí či zamítnutí stížnosti. Jedná se tedy o rozhodnutí dozorového úřadu, jež zasahuje do práv a povinností stěžovatele a podléhá soudnímu přezkumu.
17. V nyní projednávané věci žalobce tvrdí, že žalovaný o jeho stížnosti podané dne 10. 2. 2020, evidované pod sp. zn. UOOU-01105/20, dosud soudně přezkoumatelným způsobem nerozhodl. Žalovaný učinil poslední úkon v řízení dne 11. 4. 2023, kdy žalovaný žalobce informoval, že dne 24. 3. 2023 byla ukončena kontrola společnosti ČSOB, sdělil mu zjištění porušení a informaci, že na základě výsledků kontroly zahájí řízení o přestupku. Od té doby je žalovaný dle žalobce nečinný.
18. Právo na účinnou soudní ochranu proti nečinnosti dozorového úřadu při prošetřování stížnosti podané subjektem údajů podle čl. 77 odst. 1 GDPR na unijní úrovni zakotvuje článek 78 odst. 2 GDPR. Na národní úrovni pak soudní ochranu proti nečinnosti správního orgánu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

detailněji upravuje zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, v ustanovení § 79 a násl. Ustanovení § 80 odst. 1 s. ř. s. přitom stanoví jednoroční lhůtu pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, jejíž zmeškání podle druhého odstavce téhož ustanovení nelze prominout. Tato lhůta běží ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

19. Městský soud v minulosti vycházel z toho, že v případě žaloby na ochranu proti nečinnosti dozorového úřadu, k níž má docházet při prošetřování stížnosti podané subjektem údajů podle čl. 77 odst. 1 GDPR, je nutno zohlednit jednak okamžik podání stížnosti a dále tříměsíční lhůtu, v níž by měl dozorový úřad podle článku 78 odst. 2 GDPR informovat stěžovatele o pokroku v řešení stížnosti. Nejvyšší správní soud však ve svém nedávném rozsudku, č. j. 1 As 71/2024-53, tento výklad odmítl a konstatoval, že „*GDPR samo nestanoví lhůtu vnitrostátnímu dozorovému úřadu pro vydání rozhodnutí. Čl. 78 odst. 2 GDPR ukládá vnitrostátním dozorovým úřadům ochrany osobních údajů (v ČR tedy žalovanému) pouze informovat stěžovatele, nikoli rovněž stížnost v této lhůtě vyřešit.*“
20. NSS ve výše zmiňovaném rozsudku dodal, že „*[ř]ízení o žádosti podle čl. 77 GDPR je tedy s ohledem přinejmenším na práva a povinnosti daného subjektu údajů nezbytné podřadit pod řízení o žádosti podle Hlavy VI správního řádu. Na rozhodování o stížnosti podané u českého dozorového orgánu se proto uplatní rovněž § 71 odst. 3 správního řádu. Žalovaný je povinen o stížnosti subjektu údajů rozhodnout bezodkladně, nejpozději však do 30 dnů od zahájení řízení. Tato lhůta může být prodloužena až od 30 dnů, jde-li o zvlášť složitý případ.*“ a že „*[m]ěstský soud proto pochybil, když jako začátek běhu lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti zvolil den uplynutí tříměsíční lhůty podle čl. 78 odst. 2 GDPR. Jelikož tato tříměsíční lhůta není lhůtou pro rozhodnutí o stížnosti, nelze s počátkem plynutí lhůty pro podání žaloby vyčkávat na její marné uplynutí. Místo toho měl městský soud lhůtu pro podání žaloby počítat od uplynutí třicetidenní (případně šedesátidenní) lhůty podle § 71 odst. 3 správního řádu.*“
21. Žalobce podal stížnost dne 21. 8. 2020. Dle § 71 odst. 3 správního řádu měl žalovaný o této stížnosti rozhodnout bezodkladně, nejpozději však do 30 dnů od zahájení řízení. Lhůtu lze prodloužit o 30 dnů, jde-li o zvlášť složitý případ. Žalovaný měl tedy o stížnosti rozhodnout do 21. 9. 2020 (případně-li konec lhůty na neděli, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den), případně do 20. 10. 2020 (šlo-li o zvlášť složitý případ). Lhůta pro podání žaloby běžela jeden rok od marného uplynutí lhůty pro podání stížnosti dle § 71 odst. 3 správního řádu a uplynula nejpozději dne 20. 10. 2021. Žaloba podaná dne 26. 3. 2024 je tedy zjevně opožděná.
22. Žalobce odkazuje na rozsudky Soudního dvora Evropské unie ve věcech C-362/14, C-604/22 a C-33/22. V této souvislosti upozorňuje na případy, které zahraniční dozorové orgány řešily déle než tři měsíce. Ve vztahu k těmto námitkám soud ve shodě s Nejvyšším správním soudem (rozsudek č. j. 1 As 71/2024-53, bod 31) konstatuje, že zjištění, jak dlouho v tom či onom členském státě trvalo vyřízení původní stížnosti subjektu údajů je pro otázku, jakým lhůtám pro vydání rozhodnutí je podroben český správní orgán podle českého správního řádu, irelevantní.
23. V návaznosti na shora uvedené lze uzavřít, že žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, kterou žalobce podal dne 26. 3. 2024, je opožděná. Soud ji proto druhým výrokem tohoto usnesení v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez věcného projednání odmítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
25. Soudní poplatek za podanou žalobu soud vzhledem k jejímu odmítnutí nevybíral (§ 6a odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).
26. Závěrem soud uvádí, že způsob, jakým žalobce v žalobě formuloval žalobní petit, nemá oporu v zákoně. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s., je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Výrok rozsudku má tedy směřovat výlučně k odstranění nezákonné nečinnosti žalovaného správního orgánu. Soudní řád správní neumožňuje soudu, aby v řízení o nečinnostní žalobě, pakliže ji shledá důvodnou, deklaroval, že „*úřad vykonal poslední úřední úkon 11. 4. 2023*“, nebo aby uložil žalovanému povinnost, že „*[j]akékoliv další prodlevy musí jasně, věcně a konkrétně zdůvodnit*“, jak požadoval žalobce. Soud nicméně nepovažoval za účelné vyzývat žalobce k odstranění vady žaloby spočívající v nesprávně formulovaném žalobním petitu, neboť dané nemá vliv na výsledek řízení (tj. odmítnutí žaloby pro její opožděnost).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. září 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.